

– Арыгъандыла атларыбыз,
Къалай табарыкъбыз биз жолну?
Кёзню кёзге ур – зат кёрюнмез,
Къарангыды, къалай барайыкъ?
О, ырмах болгъандыла атла!
Сакъ жауун къарангыны алай
Жибитеди, минг-минг гыбытны
Кёкден бошлагъанча башларын.
Алгъа барыргъа жолну къалай
Табарыкъбыз? Кетейик артха!
– Къайгъырмаз, кёл эт сен, кёл эт сен,
Туумагъанбыз къоркъакъ болургъа!
– О, атла болгъандыла ырмах!
– Къайгъырмаз, баралырла ала.
– Бир зат да кёрюнмейди алда!
– Болсун! Бизни жолубуз – алгъа!
– Аллыбыз толуду чынгылдан!
– Дайым алайды эрле жолу!
– Мен атымы жалкъасын окъун
Кёрмейме. Къайтайыкъ артха!
– Угъай, хайт де, артха барыу жокъ,
Табарбыз жолну, – алгъа, алгъа!
– Кирпиклерим асыры суудан,
Кётюралмайма. Жол жокъ алда.
– Хайт де, киши бол! Эрле, къоркъуп,
Къайтмайдыла жарты жолдан.
– Атла ырмах болгъандыла. Зат
Кёрюнмейди. Кетейик артха!
– Къайгъырмаз. Къарангыны жара,
Жауун тюбюнде, жолсуз, – алгъа!..

1950, Къыргъызстан